Ціна 40 сф

Українські Вісті

ПІВТИЖНЕВИК ПОЛІТИКИ, ЕКОНОМІКИ, КУЛЬТУРИ І ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ

UKRAINISCHE NACHRICHTEN-UKRAINIAN NEWS

Editor: I. Tarasiuk — Neu-Ulm, Ludwigstrasse 16. Printer: „Ukrainian News", Neu-Ulm, Ludwigstrasse 16

Рік видання X. ч. 78 (853) — ВИХОДИТЬ у НЕДІЛЮ й ЧЕТВЕР — Четвер 30. вересня 1954 р.

На актуальні теми

Лондонська конференція дев'ятьох

28. вересня в Лондоні відкрилася конференція дев'ятьох.

Мінуло понад вісім років відтоді, як уперше виявлено дво Сполучених Штатів Европи та европейської оборони. Автором її був не хто інший, як Вінстон Черчіл. Той самий західний політик, який першим заговорив про большевицку загрозу західньому світові, що поділила Европу на дві частини.

Цей період позначається відновленням посилення агресивности комуністів у світі. Наслідком державного перевороту при масовому лозунгами демократії) вони прийшли до влади в Чехо-Словаччині. В Берлині запахло порохом. У Китаї червоні подумали дали.

Як і двома роками раніше під час виходу корейського конфлікту, в повітрі відчувалося наближення третьої світової війни. Захід зустрічав похід з стані підковитої неприготовленості. Розпорошена пропаганда: «на схоже» недовіра західнього учорашнього воєнного союзника, Англія і Франція боялися економічних труднощів у США вогнані не існувала загальна військова повинність, а про Західню Німецьку Союзну Республіку не було й гадки.

За таких умов треба було цесь протиставити комуністичній експансії, щоб не дати захопити себе дослівно голіруч. Так виник перший більший европейській оборонний альянс повоєнного часу, що став предтечею НАТО. Набрання укласти Брюссельський пакт походила відкритою мірою від Англії і Франції. Підписаний 1948 року договір був розрахований на 50 років, передбачав політичну, військову, економічну й культурну співпрацю учасників і мав стати свого роду противагою до консолідованої совєтами системи сателітів. На жаль, основне вістря пакту скеровувалося ще не так проти можливого НОВОГО напасника, як «за інерцією» проти спритно розмальованого совєтами мертвого принца — німецького мілітаризму! Франція, Англія, Голландія, Бельгія і Люксембург перебували під свіжим враженням недавнього нападу на їхні країни нацисти — і Брюссельський пакт містив також згадку з англійсько-французького договору в Дюнкерку про відновлення «німецької агресії».

В зв'язку з утворенням опісля більшої системи західньої оборони — НАТО — Брюссельський пакт був потрапив у забуття. Проте після відхилення проєкту европейської армії в Франції Ідея принципов до переконання, що Брюссельський пакт — найкраща форма для усунення французьких застережень проти військового внеску Німеччині до оборони Заходу. Як знаємо, французи не погоджувалися на наднаціональний характер Европейської оборонної спільноти, водночас виступаючи проти організації окремої німецької національної армії.

Плян Ідена далекосяжно йде назустріч французьким побажанням. Він складається з двох компонентів: військові рамки для німецького внеску до спільної безпеки становитиме НАТО, а Брюссельський пакт — ПОЛІТИЧНІ рамки для прийняття Німеччини до західньоевропейської спільноти в ролі ПОВНОПРАВНОГО, СУВЕРЕННОГО члена. Звичайно, обидва пакти мають бути відповідно модифіковані, доповнені до змінених умов. Зокрема з Брюссельської угоди буде вилучена дискримінаційна згадка про відсунуту небезпеку «німецької агресії». Отже в плані Ідена на місце понадиціонального ПОЛІТИЧНОГО авторитету відкриється Европейської оборонної спільноти приходить понадиціональний ВІЙСЬКОВИЙ авторитет НАТО.

Таким чином новий договір ані трохи не заторкуватиме національної суверенности ні одної з країн-учасниць, проти чого мали застереження як Франція, так і Англія. Разом з тим згода Англії брати повну участь в европейських справах, як того вимагали Мендес-Франс, відкриває ще небачені перспективи: замість англійських військових вправ в Старій Великобританії, Франція й Німеччина об'єднаються в Союз для взаємної допомоги проти можливого нападу.

Що буде в ролі фінала Лондонської конференції дев'ятьох? Тоді питання обговорення Німеччини, про передумови повернення їй суверенности, відповідальности й рівноправности в рамках НАТО США, Англії та Франції сьогодні не відмовляться нового вибору, як **проти** волі Франції уряновуватися в відносини Німеччину в своїх колах. У найгіршому як вигадку Сполучених Штатам довелося б посередкувати свої оборонні зусилля на периферії, подібно допомогою американські сторіли пускати вище в Англії, Греції й Греції. За всі побоювання, сподівання, бажання Франція не зможеться інтервенти одностайну думку 8-ох учасників Лондонської конференції і йти на ризик гаданої. Проблеми так треба розгляти інтерв'ю Мендес-Франса з американським часописом, прем'єр-міністер уже вільно подивується на приєднання Німеччини до НАТО.

Так чи так справа європейської інтеграції вистоять з кинутим на ризиків шалів. Б. усвідомлений раз устріч міністрів 9-ох країн вміє побачить остаточно можливість у конструкції нового міжнародного проєкту Европейської оборонної спільноти.

Для можливого компромісу, який би дозволив прийняти проєкт цього трактату, Шельфорд «Д'ментаж» в останньому часі так можливо кажучи як кроки до порозуміння від Індійського плану. Підвалини можливої угоди Англії з Мендес-Франсом, що вперше, Вони полягають Брюссельським пактом і продовжують проєктувати свої сферовані сили перехрестно підписувано Англії в разі, коли вони перестануть, як Англія, вже в кризі економічної, що, не розвіяв. Не вільно, що міністерії — сміла пропаг. Але ми, створення спеціяльного сдиства, що інформаційні часопис мусить через фарбу вміє в а нотаж. Можливо інформація питання оборони західного світу кріпиться **на стільки** вищерсть, то даю Европа, справді незалежна? Хочемо бути спокійно Заходу добровільними. АР.

Морські і повітряні маневри НАТО

ЛОНДОН (ЮП) 25. 9. [illegible]

ВІЙСЬКОВА ПОВИННІСТЬ У СОВЄТСЬКІЙ ЗОНІ НІМЕЧЧИНИ

БЕРЛІН (ЮП) 25. 9. [illegible]

ВІЙСЬКОВІ МАНЕВРИ В БРИТАНСЬКІЙ ЗОНІ

Сім військових міністрів, на чолі

ЛЕКСІНГТОН (США, ЮП) 25. 9. [illegible]

Три пляни для Лондонської конференції

ЛОНДОН (ЮП) Складати по почині британського уряду конференція 9-ох держав розпочала в Лондоні свою працю. На конференції запропоновано три пляни розв'язки, вигадані кризу ЕОС. Після того, як були представлені французьке і німецьке представлення, 28. 9. британське міністерство закордонних справ подало свої пропозиції, які на [illegible] Німеччині [illegible] Атлантійським [illegible]

Покласти край дискредитації доброго українського імени перед канадійцями!

Замаскане хуліганство чи шкідники нечного політично-політичного вихованця

Ще добре не загоїла фарба на українських часописах з приводу побиття проф. Лайчука, як знову хуліганство й бандитизм з'являється вже про неї без одежу в Торонті (Канада).

Цього разу удар був скерований проти нашого спортсмена — найкращого майстра футбол Олександра Скоцкого. 28 серпня після завтаю двох українських клюбів «Трезуб» — «Українець», коли з поля гри в напрямі роздягальні, сходив наш спортсмен, на нього напали зорба хуліганів з бандерівської «Україна» й побили. Непритомного Скоцкого відвезли до шпиталю, де він і досі перебуває.

Цей сакдистський учинок скоєнний хуліганами українцями, виконаний Торонто «Брат брата», Фамілійна взаємодія, що сорок років нам, під такими національними пишуть антиукраїнські шкідники, не покидуючи фарб на комедіяння небаченого в культурному світі авантюра. Це не перший випадок «України». У нас ще в пам'яті ряд подібних «подвигів» нашого спортивного товариства «СУМ-РОТИ» деяких канадійських спортивних клюбів. Ми стали свідками інтелігентної спортової праці «України», що за шість років, коли «Україна» проносила на своїх сумку славу, хоч на «прапорі» супроводжувалися великими самовихвалянями, що ми, мовляв, найкращі місцеві. Та чаша вже зайшла вона, позначена українською кровю. З розвалами, де розкатилися «листи сільської Канади», лунала перемовка пісня, а подучі до стійки можна скрадальнити. Скоцкого побитий тепер як героями.

Пять років праці «України» над розвалом українського спорту, куди пересвідчений, доносів і розбоїв — це фінал її спортової роботи.

До речі тут буде відзначити такого славний «подвиг» «України» зі змагуном Анатолієм Шаповко. Він не зав'ядне дистанції на фальшиву гру «Українців» і вирішив вайти з їй зав. Коли ж він перегнувся до проводу «України» про зміцнення його з клюбом, то не тільки не дістав його, а був незадний прадиком, хоносмольцем і замість задоволення одержав відповідь, що дістане «цих до трумпи», — чи не тому тільки, що він народжений над Дніпром, а не по цей бік Збруча?

Мала змагунів кошшала з зав. «України» і не хочуть змагатися далі. Секція за секцією розлітається, з клюбу зі 3 на 2 до приміщення клюбу, то побачиш кількадцять тренерів карпарів. Воно й не дивно: сам спортивний тренер Ростова Р. Хоростель власноручно вивалював на стінах клюбу пікові дами, як деяк Т-ва.

Оце дієво-політичне виховання молоді. Не дивно, що звідти виходить молодь і хуліганить, і, отже, не дивно, що за цю «виховну» роботу вдалася вакаційська влада.

Той великий моральний капітал, що його нашу поселенці в Канаді здобули нелегко працею протягом кількох десятків років, серед лишився. Під назвою пломбрів, що виникли осени трьо спортове т-во «Україна» проти мінцію. Їм ще можна було б довернути вогнищ, але безчестю, нам вже! Батьківщина рідиче не вільно.

Шкода, як ще раз розгорть на цей факт проти шахтинчиків канадійців, що своїх спортовців? Ось на стовпах «Голосу Українців» за 11 вересня поміщ Вагановича, горсонтно замовчуючи імена й факти, банально простягає рівні волає до українського громадянства, що воно, це громадянство, має показати свій недорозвинений вимірник. Ми питаємо тепер в Богдановича і підкиньовців з-під стаї Бандера та Ярмаку «України», що не сором вам звертатися до громадянства, коли ініціатори, організатори, шахтинчиків, творцями й виконавцями тих хуліганств є саме бандерівська організація!

П. ЛУГОВЕНКО

Українське Інформаційне Бюро повідомляє

Засідання ВО УНРади

В днях 16 — 18 вересня б. р. відбулося засідання Виконавчого Органу УНРади під проводом Заступника Голови ВО С. Довгаля, на якому було розглянуто чимало важливих справ політичного характеру, заслухано інформації від представника та уповноважених Виконавчого Органу в США, Канаді, Бразилії, Аргентині, Німеччині, в деяких із цих країн нараз з'являється скаєт, членів представництва, тому виникла потреба їх заповнити (замулами нових членів. В справах конкретного значення було прийнято цілий ряд рішень. Керівника ВО заступав доповідь справ д. Андрієнко. Закордонних справ д. Андрієнко, що перейшов нараз Державного Секретаріяту, ухвалив, що сам більшість та розглянув ухвали, що сам був прийняті. Також було обговорено зустріч двох німецько-українських товариств, в одне Німецько-Українське Т-во ім. Гердера.

На цій засіданні Виконавчий Орган схвалив звернутися до Організацій Нації з меморандум проти примусового переселення окупаційною совєтською владою української людності з України до Казахстану, що різнається надовбнуту, бо українська людність заслужила у винятково тяжкі інтереси, а в характер, умови та на тяжкі, виключну працю, що спричинить масову смертність, недуги і дегенерацію.

ПРИЇЗД ПРЕЗИДЕНТА УНР ДО США

З Нью-Йорку повідомляють, що 14. вересня ц. р. Президент УНР д-р Степан Витвицький прибув до США. На прийстані Президента зустріли представники політичних і громадських та жіночих організацій. Від Ради Представників Президента д-р Костянтина Приймака, від громадянства д-р Корнило Троян, а представницькі жінки вітали Президента квітами. Президент д-р Ст. Витвицький подякував усім представникам і учасникам зустрічі та, після короткої розмови з приступним, відїхав на своє родинне помешкання.

Так творились пісні

Микола ОЧЕРЕТ

В 10. річницю смерти О. Кошиця

22 вересня минає десять років як у вільну канадійську землю лір навіки спочивати боєм України Олександер Антонович Кошиць. Багато писалось, а ще більше буде написано про роботу, про внесок, конкретні подорожі, концерти, гастролі, про світове і славлення цього чечерезвичного майстра співу. Але нам пощастило бачити, як Олександер Антонович йде з хористами буденну роботу над обробкою пісень, що потім були шедеврами хорового співу. Цікаві спогадами поділився з нами Володимир Ю. Ковальський, що свого часу в Університеті Св. Володимира, що відбувалась у будівлі тодішнього дворянського зібрання на В. Володимирській ч. 45. У вестибюлі нас зустріч секретар хору і запитав, що ми хочемо послухати співанку, якщо повів нас нагору до залі. Дорогою він розказав нам, що хористів є 187, а сьогодні на проф. лекції 124. «Сьогодні, — сказав, будемо співати тому багато з хористів зайнятий у дніпрогорці, у клініці, на лекціях. Тепер ми обробляємо Лисенкову пісню. «Гей гук, мати, гук!» Партії по голосах ми розучуємо самі з нашими суберетелями-студентами, що їх масно за визначенням Кошиця в кожному голосі, а вже обробляє кожну пісню сам Олександер Антонович. Те ж прошу, заходьте!» — і відчинивши двері, він запросив нас до залі. Тут ми побачили, що знаходимось коло задньої стіни, під якою стояв ряд стільців, а на них добрих півсотні слухачів. Від середини залі аж до естради, що знаходилась на другому кінці залі, сиділи на стільцях хористи, а на естраді перед невеликим пультом сидів Кошиць. Зі нам, коло роялю, сидів студент-акомпаніятор. «Так прошу!» — звернувся Кошиць до хору і подав знак.

«Куди вони йдуть, там бори гудуть!» — співав хор. Але Олександер Антонович не вихрипто офіцера-гусара, який уміняв Федора Новікова і вирішив, ратуючи себе, забути його. Та помилкою забіг у темряві не Федора, а батька. Убивством уміняючи ревнощі до дорогомого Федора переодягнений гусар-вихрипто і розстрілюю, а Федора вперше нагороджене дивом. Черговий гвардії відступає з Ростова, а Федорові дають завдання лишатися в Ростові «большевицьким оком і вухом». По двох місяцях до Ростова знову повертаються большевики, і Федір став для них «своєю людиною».

1919 року большевицький агент Новіков пробує в денікінському Ростові, в Одесі, Києві вербувати в шпегуни, переповнюючу офіцерами, він упізнає сестру-жалібницю Троніцьку, стичну, гордість кабаре, яку в екстазі обіймає п'яний полковник. Заговорили почуття і любощі, і знехаті, і Новіков, розмаїючи пам'ять життєві, вирішив покрасти її. Тільки дорогою назавжди і готовий сільськи колишнього кімнатника, з тим, щоб вона «пробудила в фрайтер» офіцера, спаралізовуючи жіночої волі, якої вона так щедро нагороджувала протягом кількох днів.

Зачекали гарнети. Пахолдай й матір вже, вперлися, просила Федора не забувати за не одного брата Миколу і сестру Ольгу. Мешкта Федора Новікова «на заслуги» поселили вчитися до Московського університету на історичний факультет. По закінченні університету дістав офіцерське призначення до Ростовського університету на керівника і декана історичні і працював в НКВД. Тому так швидко і легко знайшов Дуню з ним спільну мову.

По короткому часі вона зустрічається з академіком Глушаком просить його познайомити з Горьким. Глушак погоджується, радиться, що навідувати його до інститиць із не бенкеті з нагоди відкриття в Ростові, інститут Маркса — Енгельса. Ще до відкриття в розмові з Глушаком Горький сам вивчив багажні познайомитися з молодим професором Новіков уже дістав знання професора завдяки партійним протекції за прийом «Культура давніх слов'ян».

Увесь партійний Ростов готувався до відкриття інституту, особливо проміжник 1-ий секретар Північно-Кавказького обкому комітету Ларін і його заступник Мірзоян, почувши, що з Москви приїжджають знатні особи. Прибули Берія, Щербаков, Юдін, приїхали спеціяльне призначення для Мірзояна на директора інституту, а для Ларіна такого проектоване перешкоджа і виїхав до Москви. Значить, добре, що то за вакансія. Ларін посіщ на інститиць. Першим секретарем стає тепер Берія, а другим Щербаков. Такими знаменитостями та ще однією несподіваною познайомлюється відкриття інституту.

Син начальника ростовського НКВД самодур Олег Дуров з ревнощів вісім сам і поранив ножем студента Андрія Дьомліна, значить, що батько останнього кілька дня тому заарештовано. Симпатії більшости студентів були по стороні Дьомліна, а вже про Лідю Сідорову, яка щиро любила Андрія, нема що й казати. Ректор відразу ж виключив Дьомліна з університету, як «ворога народу». Дуров заарештував Андрія.

Лідин батько, директор заводу, теж застав перешкоду в відкритті інституту. Лідя, стурбована долею Дьомліна, порадила Андрієві і матері розповісти про нечуване свавілля самому Горькому, передавши їй батькову перепустку.

Наближалася хвилина врочистого відкриття. Вгадало в очі, бідно зодягнена жінка з невиразним горем в очах, червоних від сліз, але з перепустою в руках, прорвалась аж до самої верхівки Берія, Мірзояна, Горького, Дурова. Наметь ніби все спинилося. Підбігши, вона швидко-швидко заговорила до Горького: «Я людина велика, Допоможіть мій чоловік і син невинно гнають в НКВД». Горький здивувався від несподіванки і дивно сам. Він поклав руку на плече жінки, заспокоював і обіцяючи детально розслідувати.

Ректор університету знаючи, наліпитонного Андрія зразу ж перевезено в кращий ізоляційний шпиталь, викликано 7 Одеси відомішого слухача проф. Філатова.

Розпадаються 500 чоловіка на гучному бенкеті. Новіков знайомиться з горьким лишнє стежачи за кожним словом, ловить духом його. Горький просить Новікова, залишитися ректора університету, приїжджати до нього. Тости. Привітання. Промова Горького прозвучала лисолаєсом.

З великим трудощами дістались до Андрія Ліда і Ніна, дочка Горького. Обсяга прекрасна. Голова забиватна. Одне одно напевне буде вражене. Він відчуває присутність Ліди, її голос, рухи, дотик рук, дорогої Ліди, першого щирого кохання і віддалого друга, так тих рабского нову сам, а цей час. Він розпитує про матір, розповідає про передсмертний несамовитий крик батька в камері смертників із скільки їх увільнених, про перенесені страхіття і... радає в непритомність. Сестра просить лати спокій.

Новіков, роблячи свою справу, грає з Горьким. Тривають розмови на історично-літературні теми. Він вчить закони Горького сказати своє авторитетне слово, приміряє, написавши історичну драму про Івана Грозного, а Новіков уже сам подає про зразки матеріали, мають знайомих з Москві. Горький піддається під душі і погоджується. Новіков приховано вдоволений. Студентська молодь жиє своїм життям. Ліда, Ніна, Микола, який, обідаючи в студентській їдальні, а іноді і серед професорів (брат ректора), часто дістають «добовку» від спеціяльного офіцерства Надії, до якої зв'язалися і яка була на службі в НКВД, пошукуючи подвиги рапорти про «злетчиків і шкетрів» і студентів і професорів.

Горький жиє у великому, гарному, з позовою обсунутою палацу над Доном під Ростовом. Горький, колишній брат-ятель Леніна, а тепер Сталін, пішнеє, що на нечуване високе... Ім'я його назвали головні вулиці в Москві, театри, наукові інститути, радгоспи, університети. Ніна, гордість, батьки, горюють, зрадлива, життєрадісна дівчина, особливо закоплювалася спортом — їздою на конях.

В оточенні молодих донських козаків Ніщ часто їздила понад Доном. Для неї після Італії, культури Заходу, теперішнє все життя виглядало екзотичним. Прелад їй до ока молодий верхівець козак Рудий, затверділо дівоче серце. Рудий був звичайнісіньким парубком, з усіма властивостями, якими він і привабив і кожних (зокрема) наділяючи і: відмітних (побіщин перед її очима голих селян-рибалок, що «кралі» ритуть в державному Дону.

Із донгій перерві Новіков несподівано завітав до Горького, принісши йому і архіві матеріали і свій реферат про роботу Івана Грозного. Він уже був знайомий з Ніною, і батьки з'являлося, що це а основною була причина його приходу. Горький почав переглядати матеріали, а Федір з Ніною пішли оглядати красоти горьківського маєтку. Ніна, знавець ректора з розповідей, захоплюється ним і поміж іншим закохується.

Весело й балакучого стала Ліда, одлиня до Ростові, то краще Андрієві. Погодилися перевести його до будинку Горького. Там поруч, оточеному співсторінки і любовю, буде ліпше. Приходила і кілька разів і мати, дякуючи Горькому. Ніна читає книжки, а Ліда розповідає про студентські новини.

Любов Дмитрівна, жінка Горького, порад частіше помічає якусь нещирість в стосунках Глушака, так ніби він щось знає, чогось очікує. Тривожить їм бути разом у парку. Вона домагається дізнати, просить, бачачи вагання академіка. Новіков, випадково вагання академіка. Зважаючи на кущем. Глушак оглянувся навколо кілька разів і, переконавшися, що нема нікого, почав сказати. «Стережіться Новікова, ходорлій підозрювання. Ректор з'являється попрощатися. Підійшовши ззаочки, раз і вдруге вдаряє в обличчя професора академіка. Глушак від несподіваного удару, почуття: «Те хочеш смерти?». Другий день Глушак на дуло багатьом поїхав на відпочинок до Криму.

Не хоче вертатися Горький ректора.

Моя відповідь пану д-ру М. Брадовичу

Пан С. Ляхович умістив в «Америці» статтю під назвою «Схід і Захід», якій зневажає православних сербів і взагалі православіє та суперує кожному ненависть поміж українцями — православними і католиками. На сторінках «Америки» досить часто появляються статті такого змісту, які нічого крім шкоди для нашої національної справи, не принесть. Це змушило мене подати критичні зауваги бодай до одної з таких статтей, п. Ляховича. Треба підкреслити, що вистип шановного автора проти православних сербів був по мешій мірі нетактовним, бо якраз по «підступні» сербі, а хорватські католики на чолі з духовенством зробили кривану розправу під носом Ватикану.

В оборону п. Ляховича виступив д-р М. Брадович (стаття — «Не можна мовчати», «Америка» за 30. 8.), який замість речевих заперечень намагається підшити мені москвофільство і несамовиту «совєтську» агресію. Це не справа не нова. Українські клерикальні-католицькі кола весь час утотожнюють Українську Православну Церкву з московським патріярхатом з тим, щоб принизити її і, використовуючи ворожість українців до московського імперіялізму, підтримувати серед українських католиків зневагу і неприязнь до православних українців. Дійшло вже до того, що навіть через радіо зачинюють балаумтіи людей, кидаючи до одної жучи Українську Православну Церкву з московським патріярхат, з відповідними «смачними» висловками. Отого виявлено «сонцка» використовує зараз і п. Брадович, будучого, очевидно, змушує його й ті обставина, що він не може заперечити наведених у моїй статті фактів і тверджень.

Так католицизм, як і православіє мають на своєму історичному шляху не пересечена окупаційною совєтською владою української людності з України до Казахстану, що різнається надовбнуту, бо українська людність заслужила у винятково тяжкі інтереси, а в характер, умови та на тяжкі, виключну працю, що спричинить масову смертність, недуги і дегенерацію.

ПРИЇЗД ПРЕЗИДЕНТА УНР ДО США

З Нью-Йорку повідомляють, що 14. вересня ц. р. Президент УНР д-р Степан Витвицький прибув до США. На прийстані Президента зустріли представники політичних і громадських та жіночих організацій. Від Ради Представників Президента д-р Костянтина Приймака, від громадянства д-р Корнило Троян, а представницькі жінки вітали Президента квітами. Президент д-р Ст. Витвицький подякував усім представникам і учасникам зустрічі та, після короткої розмови з приступним, відїхав на своє родинне помешкання.

Так творились пісні

(Закінчення з 2-ї сторінки)

тихо, наче з стогоном, що мимоволі вирвавсь з грудей, співав далі:

«Слізонькамі вмиєсі!»

О, як гарно розуміємо ми тепер це місце пісні, живучи на чужині! Часто, ох як часто, багато наших людей, що виїхті наче з криці, що легко з усмішкою зносили найтяжчі нестачі, що сміялись, йдучи на одбросного до зубів ворога, що ніколи не хиляли дивлючись смерті в очі, — тепер, на чужині, згадавши свою гноблену, спілоноражену Батьківщину, зціпивши зуби «вмиваються сльозами». Хор досліджував речення, а ми тихо встали і вийшли з залі. І тут ми зрозуміли всю силу хитрости Олександра Антоновича: він, інтерпретуючи текст пісні, надавав кожній з них властивого тільки їй кольориту. То ж обидві пісні мали однакові знаки: форте, крещендо, фортіссімо, піяно, а що чули ми в залі? Ця природня здібність до правдивої інтерпретації давала можливість Олександру Антоновичу застосувати його колосальну музичну ерудицію, використовуючи з неперевершеним умінням техніку співу. Маючи за текстом картину, Олександер Антонович вкладав як текст, так і спосіб виконання пісні прямо в душу виконавців. Так творились ним пісні!

Ми вже й одверо себе запитували, — пожвавлювали. — Сам по кожному підписав. Вирішували тайні мовчанки, коли вії зайнятий розмовою з кимсь-будь. Тоді піднесеш йому кусту паперів на підпис, і він, не читаючи, підпише і печатку прикладе.

Солдат пішов увечері. Сказав відхідчи: — Мені важливо, щоб не зразу спохопилися, виграти час. Коли питатимуть про мене, скажіть, що я перейшов на іншу квартиру, до товариша, тут мені нудно.

Вдвоя задатка військовиці з пішнею його справжні документи.

Дня через два прийшла два солдати від частини, питали, де він. Уже відповіли, як було умовлено.

Солдати зглянулись. — Зміст!

«Язик — то огонь» (Як. 3:6) Він розтоплює наше серце для добрих почутів і вчинків, і, коли же — хлаждуть зрад, доносів, розпалює всі гібелі й гибелі нельзяних людей. Син свідчить на батька, дружина виступає проти чоловіка.

«Язиком ми благословляємо Бога й Отця і ним проклинаємо людей, що на Божу подобу вони. Із тих самих уст виходить благодать благословлення й прокляття. Не повинно, брати мої, щоб так це було» (Як. 3:9-10). Наслідки слова, що сказане своєчасно, неочікувані.

Тому «слово» вашо нехай буде завжди ласкаве, пронизане сіллю, щоб ви знали, як ви маєте кожному відповідати» (Кол. 4:6).

КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ХРОНІКА

а світу

Американський науковець доцент Міжнародного університету проф. Ралф Савер, що був керівником атомних дослідів на острові Бікіні, вогнем якого дослідів в Америці, в Бікіні на тему: «Практичні застосування атомної енергії для мирних цілей».

У Франкфурті відкрито 6-ту міжнародню виставку хімікам після закінчення війни. У виставці приймають участь учасники закордонні держави.

Чарлі Чаплін повідомив що сценарій його фільмом буде весняний фільм на зразок часті «Англійські» фільмів.

Американський суддя М. Мусманно що був членом суду на Нюрнберзькому процесі після вибухового обурення нацистів про смерть Гітлера, утікав зовсім з фільмовим товариством «Колумбія» про фільмування його документального оповідання.

Совєтські археологи знайшли біля Воронежа скелет тварини 40 000 літньої, здається що з кількох років. Скелет знаходився в трупі і дуже добре збереглося.

Безпрецедентний парадокс

Г. ГОРШНИЙ

В липні 1954 р. вийшла книга-роман Ігоря Гузенка «Падіння титана» (The Fall of a Titan novel by Igor Gouzenko, widzna Cassell and Company Led. London, 680 стор., ціна дол. 3.75, переклад з російської мови by Marvin Black)

Одного літнього ранку до проф. Ростовського університету Федора Новікова прибув із Москви викладеці Дроздо Прийхав він у важливих справах: доручити Новікову, колишньому чекістові, тайнім стежити за письменником Гоголем, неповнолітність якого стала відомо політбюро, змусити його перестати виступати в літературі і стати інформатором підтримати політику комуністичної партії. Новіков спочатку був зацікавлений, не вірячи в свої сили, а потім, подумавши, згодився. Більшою було, що Новіков познайомився з Горьким через академіка Глушака, найкращого приятеля Горького. Того ж вечора Дроздо поспішно виїхав до Москви.

Новікову 34 роки, а вже професор історії університету. Народився він у родині залізничного інженера-будівельника в Ростові, там і вчився в гімназії. Революція 1917 р. відбувалася перед його очима, захопивши і його, молодого. Він вирішив пригадати, як після большевицького перевороту в кінці 1917 р. червоні гвардії вихопили з батька, що конфіскували їжу будинок, і його батька й матір мобілізували на трудовий фронт (змінювати Росію, очікуючи нападу білогвардійського генерала Корнілова). Пригадує свої перші кохання до сестри-жалібниці, пригадує, як дістав офіцерське призначення до Ростовського університету на керівника і декана історичні і працював в НКВД. Тому так швидко і легко знайшов Дуню з ним спільну мову.

По короткому часі вона зустрічається з академіком Глушаком просить його познайомити з Горьким. Глушак погоджується, радиться, що навідувати його до інститиць із не бенкеті з нагоди відкриття в Ростові, інститут Маркса — Енгельса. Ще до відкриття в розмові з Глушаком Горький сам вивчив багажні познайомитися з молодим професором Новіков уже дістав знання професора завдяки партійним протекції за прийом «Культура давніх слов'ян».

Увесь партійний Ростов готувався до відкриття інституту, особливо проміжник 1-ий секретар Північно-Кавказького обкому комітету Ларін і його заступник Мірзоян, почувши, що з Москви приїжджають знатні особи. Прибули Берія, Щербаков, Юдін, приїхали спеціяльне призначення для Мірзояна на директора інституту, а для Ларіна такого проектоване перешкоджа і виїхав до Москви. Значить, добре, що то за вакансія. Ларін посіщ на інститиць. Першим секретарем стає тепер Берія, а другим Щербаков. Такими знаменитостями та ще однією несподіваною познайомлюється відкриття інституту.

Син начальника ростовського НКВД самодур Олег Дуров з ревнощів вісім сам і поранив ножем студента Андрія Дьомліна, значить, що батько останнього кілька дня тому заарештовано. Симпатії більшости студентів були по стороні Дьомліна, а вже про Лідю Сідорову, яка щиро любила Андрія, нема що й казати. Ректор відразу ж виключив Дьомліна з університету, як «ворога народу». Дуров заарештував Андрія.

Лідин батько, директор заводу, теж застав перешкоду в відкритті інституту. Лідя, стурбована долею Дьомліна, порадила Андрієві і матері розповісти про нечуване свавілля самому Горькому, передавши їй батькову перепустку.

Наближалася хвилина врочистого відкриття. Вгадало в очі, бідно зодягнена жінка з невиразним горем в очах, червоних від сліз, але з перепустою в руках, прорвалась аж до самої верхівки Берія, Мірзояна, Горького, Дурова. Наметь ніби все спинилося. Підбігши, вона швидко-швидко заговорила до Горького: «Я людина велика, Допоможіть мій чоловік і син невинно гнають в НКВД». Горький здивувався від несподіванки і дивно сам. Він поклав руку на плече жінки, заспокоював і обіцяючи детально розслідувати.

Ректор університету знаючи, наліпитонного Андрія зразу ж перевезено в кращий ізоляційний шпиталь, викликано 7 Одеси відомішого слухача проф. Філатова.

Розпадаються 500 чоловіка на гучному бенкеті. Новіков знайомиться з горьким лишнє стежачи за кожним словом, ловить духом його. Горький просить Новікова, залишитися ректора університету, приїжджати до нього. Тости. Привітання. Промова Горького прозвучала лисолаєсом.

З великим трудощами дістались до Андрія Ліда і Ніна, дочка Горького. Обсяга прекрасна. Голова забиватна. Одне одно напевне буде вражене. Він відчуває присутність Ліди, її голос, рухи, дотик рук, дорогої Ліди, першого щирого кохання і віддалого друга, так тих рабского нову сам, а цей час. Він розпитує про матір, розповідає про передсмертний несамовитий крик батька в камері смертників із скільки їх увільнених, про перенесені страхіття і... радає в непритомність. Сестра просить лати спокій.

Новіков, роблячи свою справу, грає з Горьким. Тривають розмови на історично-літературні теми. Він вчить закони Горького сказати своє авторитетне слово, приміряє, написавши історичну драму про Івана Грозного, а Новіков уже сам подає про зразки матеріали, мають знайомих з Москві. Горький піддається під душі і погоджується. Новіков приховано вдоволений.

Студентська молодь жиє своїм життям. Ліда, Ніна, Микола, який, обідаючи в студентській їдальні, а іноді і серед професорів (брат ректора), часто дістають «добовку» від спеціяльного офіцерства Надії, до якої зв'язалися і яка була на службі в НКВД, пошукуючи подвиги рапорти про «злетчиків і шкетрів» і студентів і професорів.

Горький жиє у великому, гарному, з позовою обсунутою палацу над Доном під Ростовом. Горький, колишній брат-ятель Леніна, а тепер Сталін, пішнеє, що на нечуване високе... Ім'я його назвали головні вулиці в Москві, театри, наукові інститути, радгоспи, університети. Ніна, гордість, батьки, горюють, зрадлива, життєрадісна дівчина, особливо закоплювалася спортом — їздою на конях.

В оточенні молодих донських козаків Ніщ часто їздила понад Доном. Для неї після Італії, культури Заходу, теперішнє все життя виглядало екзотичним. Прелад їй до ока молодий верхівець козак Рудий, затверділо дівоче серце. Рудий був звичайнісіньким парубком, з усіма властивостями, якими він і привабив і кожних (зокрема) наділяючи і: відмітних (побіщин перед її очима голих селян-рибалок, що «кралі» ритуть в державному Дону.

Із донгій перерві Новіков несподівано завітав до Горького, принісши йому і архіві матеріали і свій реферат про роботу Івана Грозного. Він уже був знайомий з Ніною, і батьки з'являлося, що це а основною була причина його приходу. Горький почав переглядати матеріали, а Федір з Ніною пішли оглядати красоти горьківського маєтку. Ніна, знавець ректора з розповідей, захоплюється ним і поміж іншим закохується.

Весело й балакучого стала Ліда, одлиня до Ростові, то краще Андрієві. Погодилися перевести його до будинку Горького. Там поруч, оточеному співсторінки і любовю, буде ліпше. Приходила і кілька разів і мати, дякуючи Горькому. Ніна читає книжки, а Ліда розповідає про студентські новини.

Любов Дмитрівна, жінка Горького, порад частіше помічає якусь нещирість в стосунках Глушака, так ніби він щось знає, чогось очікує. Тривожить їм бути разом у парку. Вона домагається дізнати, просить, бачачи вагання академіка. Новіков, випадково вагання академіка. Зважаючи на кущем. Глушак оглянувся навколо кілька разів і, переконавшися, що нема нікого, почав сказати. «Стережіться Новікова, ходорлій підозрювання. Ректор з'являється попрощатися. Підійшовши ззаочки, раз і вдруге вдаряє в обличчя професора академіка. Глушак від несподіваного удару, почуття: «Те хочеш смерти?». Другий день Глушак на дуло багатьом поїхав на відпочинок до Криму.

Не хоче вертатися Горький ректора.

Новіков зробить офіційну пропозицію. Ніна була в піднесеному настрої, розбуджаному увою про нове родинне життя. Лучи спати, Горький з особливою ніжністю промовив: «Іди спати, Федю, мій сину». А Новіков, похмурий, мовчазний.

Не спить дівоче серце. Це до Новікова, який почує в ліжечоко її. Ось вона, бліда, прозоро-ніжна, одне лише слово згоди, і краса, яка стоїть напіразстигнена (де ділася гордість жіноча) належатиме йому, і вона, забувши приниження, буде вірною йому дружиною. Ніщо не може захитати Новікова — він мусить і вкоєнне своє завдання, хоч він й й любить. Полювання закінчилося невесело.

Новіков, як і раніш, буває в Горького. Раді йому і і Сідорових: ректор — висока посада. Одного разу, йдучи з Дьому, він зустрів Олега Дурова і його охорони. Місце безлюдне. Захотілося Олегові з допомоги «налякати» професора, та закінчились ці «жарти» трагічно: Новіков (чекіст досвідчений, оборонюючись, пострелив їх і сам був легко поранений в плече. Він прийшов до брата, дяня яров. А Микола й Ліда викликали лікаря, дяня хабаря. Лікар оглянув Миколу і виписав на ректора лікарський лист на 3 дні. Того ж вечора оголосили радіо, що «вороги народу» застрілили Олега Дурова і його охоронця. В ті дні багатьох заарештовано, пропали, а іноді і розстріляні. Ніна, Ліда, Микола, Федір, Олег, Дуров, Горький — ім'я, що їх знають, і не тільки в Росії, а й у всьому світі, — ім'я, що їх читають, цитують і печатку прикладе.

Солдат пішов увечері. Сказав відходячи: — Мені важливо, щоб не зразу спохопилися, виграти час. Коли питатимуть про мене, скажіть, що я перейшов на іншу квартиру, до товариша, тут мені нудно.

Вдвоя задатка військовиці з пішнею його справжні документи.

Дня через два прийшли два солдати від частини, питали, де він. Уже відповіли, як було умовлено.

Солдати зглянулись. — Зміст!

«Язик — то огонь» (Як. 3:6) Він розтоплює наше серце для добрих почутів і вчинків, і, коли же — хлаждуть зрад, доносів, розпалює всі гібелі й гибелі нельзяних людей. Син свідчить на батька, дружина виступає проти чоловіка.

«Язиком ми благословляємо Бога й Отця і ним проклинаємо людей, що на Божу подобу вони. Із тих самих уст виходить благодать благословлення й прокляття. Не повинно, брати мої, щоб так це було» (Як. 3:9-10). Наслідки слова, що сказане своєчасно, неочікувані.

Тому «слово» вашо нехай буде завжди ласкаве, пронизане сіллю, щоб ви знали, як ви маєте кожному відповідати» (Кол. 4:6).

КУЛЬТУРНО-МИСТЕЦЬКА ХРОНІКА

а світу

Американський науковець доцент Міжнародного університету проф. Ралф Савер, що був керівником атомних дослідів на острові Бікіні, вогнем якого дослідів в Америці, в Бікіні на тему: «Практичні застосування атомної енергії для мирних цілей».

У Франкфурті відкрито 6-ту міжнародню виставку хімікам після закінчення війни. У виставці приймають участь учасники закордонні держави.

Чарлі Чаплін повідомив що сценарій його фільмом буде весняний фільм на зразок часті «Англійські» фільмів.

Американський суддя М. Мусманно що був членом суду на Нюрнберзькому процесі після вибухового обурення нацистів про смерть Гітлера, утікав зовсім з фільмовим товариством «Колумбія» про фільмування його документального оповідання.

Совєтські археологи знайшли біля Воронежа скелет тварини 40 000 літньої, здається що з кількох років. Скелет знаходився в трупі і дуже добре збереглося.

Чи Ви відновили передплату „Українських Вістей"?

Сила доброго слова

Г. ВУДИЛО

«Мягкий язик ломить тверду кістку» (Пр. 25:15)

Мудрець Старого Завіту, гаяне «Слова мудрих — це голки, це гвоздь, що добре обкладаються, а хто їх укладає, — від одного пастиря» (Екл. 12:11). Слово, таке сказане, — яке воно дорогоцінне. (Пр. 15:23). Тому й сьогодні наш письменник Микола Гоголь каже: «Слоновою треба поводитися чесно: воно великий дар Божий, воно — від найдавніших часів як досвідомий не часто доводиться бачити, що від слова, від слова залежить смерть і життя, від слова залежить смерть і життя.

Ціна не через те зрідка перше подумкою в раз, що послухаю слова доброго слова вужа-ранника? Чи не зіпаратися Біблія свою доку-доку-доку, висловлюю необхідного обету? (Суд 11:36-40). Аманіт в Сиріфору погубили його брехливі сидячі слова (Д. А. 5:1-10) Тисячі людей повернуло до Каїна потужне слово Іваня Христителя. Багатьох уздоровило і врятувало слово Ісуса «Хочу. — будь чистий» (Мт. 8:3; Мр. 1:41; Лк. 5:13). Словом слова Він воскресив дочку Яїра, сина Наїнської вдови, чотиродневного Лазаря. Зі словом Євангельської проповіді апостоли пройшли по всьому світові, закликаючи до царства Божого. Через Слово Господнє навернулись і вярували в ми і вдяки, брати й сестри. «Вначатку було Слово а Слово те в Бога було, і Бог було Слово» (Ів. 1:1).

І за наших жорстоких, кривавих часів ніже слово часто лопить твердо кістку, розтоплює загрубіле серце. Були перші, роки совєтської влади, ще не повсюди в ці проводились війни. В одному містечку жили вдова з дочкою-дівчиною. У них стояв постоєм комісар-кацелярист, під ціл продукт. Однієї неділі, дочка збиралася до церкви. Черговонарець, узнавши про це, наказ сказав: — І я піду з Вами. Я Бога дуже зобов'язаний. — При цьому розповів свою пригоду, бо вже зайшов з цією розмовою в цілком їй розуміє. Він був офіцером. Його в кілька років захопили червоні. Приготовили вирок розстрілу; присуджений до розстрілу. — Від цього обвинення, — зізнався він, у мене зав'ї голові закрутилось. Скоро після цього запаморочення, надзвичайно. Повезли нас поїздом. Дорогою висадили нас п'ятьох і відомих солдатів Наказали: — Виведіть цих у розвод», а потім здогадатимете серій ешельон вищих поїздом. Троє солдат повели мене і ще одного заступленого. Так і кидають біля нього, як ніхтоя ще. Розмови з батьком кілька перервали обох: одному важко було дивитися на злощасного сина, а другому шкодів заплаканого батька, бо, як і Чепрак, ще не випустило відчаяння, що Новіков вратується не вірою, від іншим домом навіть загрозу.

(Закінчена в наступному числі)

Ліда непритомна. Так закінчилася прогулянка.

Відомого ще за царських часів слідчого Протопопова Дурова пообіцяв випустити з тюрми, як тільки він вкерне обвинійка сина. Після довгої, впертої праці вигадкою знайдено «слід». Керівник адміністративного відділу університету щороку відсилав лікарські листи. Перелядаючи, він помітив, що на одному лист, ректорому не було печатки й дати. Знаючи цього ліквідат, він поїхав оформити лист. Лікар оформив і, прощаючись, сказав: чи не міг би він перевести племінницю з Харківського медінституту до Ростовського? Той порадив звернутися до ректора. Уайшов до кабінету і, не вдаючи представитися, Дурову. При цьому ректорова розмова стенографові. Виявлено з ректора Ів. Ів., що Микола «втратив лекції» а день убивства Олега Дурова. Підозріло. Запрошено НКВД. Найдосвідченіший слідчий не може збагнути: ректор — убивник! В його часи таких ректорів не було. Він доповів Дурову, що Федір Новіков убив його сина, та Берія про це й слухати не хоче. А про себе подумав: «Ну, й профессор».

Час ідиоти шкідник. Пишу лист по пам'ятника, а тим часом, так ніяк хоче втопити в горілці своє горе (любов дружини пускаю) і дядьке його знімаюче обличчя хлопців, що прислухаєтесь ріжнятся по хлю, коли проїжджали через Харків. Візу до Франції відмовлює. А найбільш гнітюю, що всі зважають на хворого, найбільш-бодай-ному, вже Чепрак — супутник молодого сина його батька. А ще ще не лікар Тебіб і, свою, поснаєм, лікувальник. Так і кидають біля нього, як ніхтоя ще. Розмови з батьком кілька перервали обох: одному важко було дивитися на злощасного сина, а другому шкодів заплаканого батька, бо, як і Чепрак, ще не випустило відчаяння, що Новіков вратується не вірою, від іншим домом навіть загрозу.

(Закінчена в наступному числі)

НАССЕР ПРИЙНЯВ ПРЕМЄР-МІНІСТРА СИРІЇ

КАІР (АП

Українїка в Лондонї

Нарешті ви дочекалися страшенного літа, бо ж цілий тиждень підряд цього разу незвичайного значення. В парі з цим певного дня Лондон був окупований хмарами комашні, яка полякала закрвала сонце. Проте цей комашневий ситуїрм стояшо ніякою мірою не ефектував настрою лондонців. Навіть суд смерти БОС-ова в Пірсові не зробив на них пітнього настрою. Видно, англійці дурманють під вішком сонця, яке справді рідко натоплює їх своїми промінями. Дай же, Боже, щоб вони й надалі нилувалися цим дівчо з собою молодечої бадьорости та нових. Також прибуло досить українських професорів, що зали в осені ряд переважних викладів.

З цієї нагоди гість з континенту проф. Глоївський (заст. голови президії УНРади) 1 вересня в домівці об'єднання виголосив доповідь на тему міжнародного положення та української визвольної політики. Було досить присутніх. Помимо моєї особистої похвали до п. професора, чую зазначити, що промовець він якось не переконував. Після доповіді слухачі поставили йому велику кількість запитань. Вони кореспондент вибув з ним окрему дружню розмову.

3 вересня студенти, жартівливо звані „ластівками", зібралися в домі СУБ-у на 18-й конгрес ПЕСУС-у. Були делегати з Бельгії, Франції, Німеччини, Еспанії, Італії, Австрії й Англії. Наш кореспондент цей приїхати перебіжчі на раз лише пару годин. Найкраще враження на нього справив молодий, симпатичний і жвавий п. Маркусь, що головував на конгресі. Також хотів би зазначити прайняття в систему ПЕСУС молоді ізеологічної студентської організації, ДОУС, що її репрезентував Є. Федоренко. Привітів супроводжували залоси дружнім оплескам всіх присутніх.

Опісля з групою науковців, студентів та працівників СУБ-у вони прекставили відвідов на пресову конференцію, що її влаштував в „Ye Old Tavern" на Fleet Street СУБ.

На пресовій конференції були присутні в. О. Лотоцька; проф. Левицький, проф. Мошабович, полк. Гриньо, п. Шевчаенко (СУБ); проф. Ю. Бойко, д-р Яців, проф. Глоївський, проф. Щербаківський (онікадзе на ВІКУ), п. Смерека-Возняковський, д-р Мізана Сказько, Мікула (ПЕСУС), п. Е. McDonald — „Universe", п. Meakin — „Manchester Evening News", п. G. Tompson — „Scotsman", п. A. Mitchell — „Yorkshire Evening Post".

Українці розділилися на кілька груп, запрошували до себе кожну репортерові. Зав'язалася жвава гутірка, з якій зацікавлено англійські кореспонденти цікавилися розвитком нашого життя в Англії та становищем українського народу під совєтською окупацією. Наш кореспондент дослівно „розірвався" на всі групи, щоб бути в курсі переговорюваних справ. Найпресовіша відповідь давав проф. Ю. Бойко.

Голова СУБ-у проф. Левицький, в розмові з вашим представником зазначив, що стає дуже прикро, коли заявляючи на конференції непрохутність представників тодошніх газет, таких, як „Дейлі експрес", „Ньюс ньюс", „Дейлі телеграф" та інших. Запрошення їм були вислані, але у відповідь — ігнорашя. Подібне незацікавлення вони демонструють не вперше. „Можливо, що колись вони самі за нами прийдуть", — висловив надію проф. Левицький.

Скорп

* В Гамбурзі перед 8 000 глядачів відбувся боксерський матч Гест — Сміт, у якому голландцем Смітом захищено титул чемпіона Европи з боксу серед заміни чемпіона світу. Переможцем нічиєї дано на пункти. Вартість призів 15 тисяч.

* Чемпіон світу з футболу — Німеччина — перемогла першу перемогу. Її наздоганяла в суперник з Німеччини в Відневі перед 70 000 глядачів. Німеччина програла з рахунком 2:0 (1:0).

* Футбольні команди Совєтського Союзу в Угорщині зустрілися в Москві на стадіоні „Динамо" при 90 000 глядачів. Гра закінчилася 1:1 (1:0).

* В Будапешті зустрілися футбольні команди Совєтського Союзу й Угорщини. Совєтський Союз 3:0.

* В національній зустрічі Зар — Югославія в Дарбрюєні Югославія виграла з рахунком 5:1 (1:1).

* Чемпіон Франції з боксу середньої ваги Гуньєль переміг у Відні британського чемпіона півтяжкої ваги Буртона на очки в 10 раундах.

ШАХИ

В Австралії закінчився Міжнародний шаховий турнір на кількох першість світу, який почався був 4. 9. Перше місце здобула команда Совєтського Союзу й отримала Гаєлетонський Кубок, який посідає Совєтський Союз з 1952 року. Після фінальу місце розподілилися так: СССР — 34 пункти, Аргентіна — 27 п., Югославія — 24,5 п., Чехо-Словаччина — 24,5 п., Німеччина — 23,5 п., Угорщина — 23 п., Ізраїль — 22 п., Голландія — 21 п., Болгарія й Англія по 17 п., Швеція — 16 п. і Ісландія — 13,5 пунктів. Разом у турнірі брали участь 120 шахістів з 26 держав. Найкращі наслідки здобули Керес (СССР), що виграв 13 партій з 14-х і остаємо звів у нічию, а також кандидат Андерсен.

ЗВЕРНЕННЯ „ЕУ"

Редакція Енциклопедії Українознавства („ЕУ" 2) звертається вдруге до громадянства з проханням послужити матеріялами про особи, список яких подаємо нижче

Мовознавці: БЕЗКРОВНИЙ Олександер, нар. 1893 р. Чи жиє? Де? БІЛОДІД І. К. — ім'я? Дата нар.? БОЙКІЙ Іван — дата нар.? БОРКОВСЬКИЙ В. — ім'я? Дата нар.? БУЙНИЙ Корній — дата нар.?

Економісти: АНТОНІК Кондрат — член правл. „Сільс. Господаря". Дата нар. і смерти. Фактичні дані діяльності БАТЮК Іван — агроном „Сільс. Господаря", заснений на Словоні. Дата народж. і шкіл? Фактичні дані діяльності? БЕЗПАЛЬКО Василь — чл. правл. Харв. Подільпіван. Дата нар. і діяльність. БЕРЕЗІЙ Віктор — економіст, кол. ред. „Полтавського кооператора"? Заслужений. Дата нар.? Діяльність? БИРЮКОВ Микола — Укр. Бурякоспоз, потім Бурякотрест. Дата нар.? Діяльність? БОЛОЗОВИЧ Олексій — чл. правл. Київ. „Сільс. Господаря". Дата нар.? Діяльність? БОТВИНОВСЬКИЙ Максим — Київ. Кустарспілка. Дата нар., діяльність? БУДКО Кондрат — дата нар., діяльність? БУЛАТ Гавриїло — дата нар.? Діяльність.

Науковці: БЕРЛО Ганна — історик. Дата нар.? БАРНАР — проф. медицини, заслужений. Дата нар., ім'я, діяльність, де викладав.

Військові: АЛМАЗОВ Олекса — генерал. Дата нар.? БУБЕЛА Петро — отаман УГА, нар. 1889. Яка дальша доля? БУКШОВАНИЙ Осип — отаман УГА, нар. 1888. Яка дальша доля? БУРКО Іван — підполк. СС. Дата нар., дальша доля?

УВО, ОУН: АНДРІЄВСЬКИЙ Віктор — дата нар., діяльність? АНДРУСЯК—ГРЕЛТ, РЕЗУН — дата нар.? АРСЕНИЧ Микола — дата нар.? АТАМАНЧУК Василь — дата нар. і смерти? Діяльність? БАРАНОВСЬКИЙ Роман — дата нар. і смерти? БЕЗПАЛКО Осип — дата нар.? БЕРЕЗИНСЬКИЙ Юрій — дата нар.? БІДА Роман — дата нар. і смерти? Діяльність? БІГУН Микола — дата нар.? БОДНАРОВИЧ Осип — дата нар.? БОСИЙ, поручник. Біографічні дані з датами? БУСЕЛ Олександер і Яків — Дата нар.? БРИЛЕВСЬКИЙ Василь — дата нар.? БУТКОВСЬКИЙ-ГУЦУЛ — дата нар.?

Мистці: АЛЬОШИН Павло — проф. архітектури. Дата нар.? БАВИ Мирхайло — маляр. Дата нар.? БАЛАБЕНСЬКИЙ Федір — різьбар, 1864, яка його доля? БІЛЕЦЬКА Надія — маляр. Дата нар.? БІЛИНСЬКИЙ Мирон — маляр. Дата нар.? БІЛУХА — графік. Ім'я і дата нар.? БУЯЛЬСЬКИЙ Наполеон — графік XIX ст. Дата нар. і смерти.

Музики: АГРАНОВСЬКИЙ — спів. Ім'я? Біографічні дані з датами? АЗРЧКАН — спів. Ім'я? Біографічні дані з датами? АЛЧЕВСЬКИЙ Григорій — композитор. Біографічні дані з датами? АРТЕМОВСЬКИЙ-ГУЗАК Олекса — біографічні дані з датами? АХТАРУМІЙ Д. — диригент. Ім'я? Біографічні дані з датами? БАРАБАШОВ В. — композитор. Ім'я? Біографічні дані з датами? БІЛОВОД-РОЗУМОВА — спів. Ім'я і біографічні дані з датами? БАРАНСЬКИЙ В. — спів. Ім'я? Біографічні дані з датами? БАРНИЦЬКИЙ А. — композитор. Ім'я? Біографічні дані з датами? БОЙКОВ Б. — спів. Ім'я і біографічні дані з датами? БОГАЧЕНКО-МАКСИМОВИЧ В. — спів. Ім'я і біографічні дані? БОЖЕЙКО В. — піаніст. Ім'я і біографічні дані з датами? БОЙКОВСЬКИЙ Д. — композитор. Ім'я і біографічні дані з датами? БРИЖАХА О. — диригент. Ім'я і біографічні дані з датами? БУДИНИЧ В. — спів. Ім'я і біографічні дані з датами? БЕЗПАЛКО Е. — співак. Ім'я. Біографічні дані з датами? БІЛОУСОВА Е. — піаніст. Ім'я і біографічні дані з датами? БРОН О. — диригент. Ім'я і біографічні дані з датами.

Танці: БОЛОТОВ М. — хореограф. Ім'я? Дата нар.? БОГДАНІВ В. — співак балету. Ім'я і дата нар.? БУРИК О. — фільмовий артист, балетмайстер. Ім'я? Дата нар.?

Відомості просимо присилати на адресу:

Soc. Scient. Sevcenko
27, rue des Bauves
Sarcelles (S. et O.)
France

ЗБІРКА НА УВРАЗІ

Пропчені П. на Петра і Кліо: Трубаньовських в Едмонтон, Канада, з нагоди кілька наукового дня, переслали збірку поміж собою на Українську Національну Раду і на збірку становить суму 24 канд. доларів. Рахунковуватимуть суми 132. Ці же рахунки Фундація ім. УНРади 21. 9. 54 переслала, як на ті дні, дякує всім жертводавцям нашу подяку. Цей патріотичний вчинок українських громадян хай буде прикладом для інших, що відмовляють розрив на свої цілі, а родинному житті.

(Українська Інформ. Бюро)

Українцї м. Лідс (Англія) на „Білу книгу про чорні діла Кремлю"

З ініціятиви групи громадянина Української Національної Ради, була перведена збірка серед українців в Лідс (Англія) на два примірники «Білої книги про чорні діла Кремля» та одна примірник «Острова смерти» — С. Піддашного в англійській мові, для вручення перших двох голов міста Лідс та шефові міської поліції, а «Острова смерти» — Центральній бібліотеці.

Пожертви склали такі особи: по 5 ш. — І. Дрозд, С. Кравченко, Ст. Шевчук, О. Гедзевич, О. Ольшик, М. Дзб. І. Петрович, Д. Маранчук, М. Мазур, А. Бігтар, М. Черемченко, Н. Орлович, Г. Семенчуків; по 2 ш. 6 п. — В. Павлюк, Горшенко, Дворник; по 7 ш. 6 п. — А. Микола.

На «Острова смерти» — по 12 ш. 6 п. — А. Микола та А. Бігтар. Зібрано також Англійця суму 5 анг. фунтів, 3 ш. і перелічено за призначенням в книжки зачеплення стор. Історичного Архіву, що українській збірці п. І. Дрозд, по 1 ф. ст. жертводавцям висловлюється щира подяка. Крім того, на окрему подяку заслуговують ці Черемченко і Поповик, котрі з власної ініціятиви, не перед цим перелічені збірку на «Білу книгу про чорні діла Кремля» і дорожньо в Центральній бібліотеці. Дотепер ці будуть вони отримані потвердженні з цим.

Кінчаючи цей короткий звіт, хотіється вирвати тяжку українського сільного М. Яць на слабо організовані національно-громадські життя нашого міста. Для того, щоб і ми були переконані, принаймні на праці українців Брадфорду, Галіфаксу, Сталібрідж і ін. ми можемо, що ми тамотвиконали по можному нашої обставини, гаю нашу.

Вл. БАЗАКЛИЦЬКИЙ

В 21-шу річницю голоду на Українї

Українська громада м. Бірмінгем (Англія) не забула, проте останнього часу проживувалась і стає, без сумніву, вельми важливої ролею у нашому громадсько-політичному житті не тільки в Британських островах. У цьому в доказ могла їй згадати відділ Англо-Українського Товариства.

Для проходу — перед показною проти можна вжити деяке замітки в місцевій газеті «Бірмінгем Пост». Тепер про нашу акцію і наших людей, про проведення взагалі нашого відділу АУТ, кажу, що цей наш відділ вжиє разом з англійцями — провести кооперативних, в дружному товаристві, якого приклад дала тоді Англія при кожних причинах, що не стоїть добре розвиваєтьсь, але в прямо відмінно.

Проте одна з найвеличніших подій — це влаштування академії з нагоди 21-ї річниці початку голоду на Україні, яка була проведена разом з місцевим відділом Англо-Українського Товариства, в неділю 5. 9. 1954 р. В першому концертовому будинку зібралися не до в англійці, але. Це стоїть, адже українського в англійському просторі вжиєть представник — Англо-Українець, Ковальський — та гарний хлоп, в центрі якого на чорному полотні пишно 17 вільнівок.

Заступник і батько нашого представника, що виконав, при мерчевій тенаці в справі і жертву Україні, що його вмер — Англійці, Ковальський, Ковальський, Ковальський